

-ร่าง-

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง การเก็บรักษา การนำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ หรือการขายก่อนคดีถึงที่สุด
ซึ่งของกลางหรือทรัพย์สินในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บรักษา การนำไปใช้
ประโยชน์ในทางราชการ หรือการขายก่อนคดีถึงที่สุด ซึ่งของกลางหรือทรัพย์สินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ใช้
อำนาจในการยึดหรืออายัดในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ ประกอบมาตรา ๑๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่
พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การเก็บรักษา การนำไปใช้
ประโยชน์ในทางราชการ หรือการขายก่อนคดีถึงที่สุด ซึ่งของกลางหรือทรัพย์สินในคดีความผิดตาม
พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ.”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

“ของกลางและทรัพย์สิน” หมายความว่า บรรดาแร่ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้
สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใดๆ ที่บุคคลได้มา หรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควร
สงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแร่
พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ใช้อำนาจตามกฎหมายยึดหรืออายัดไว้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดี

หมวด ๑

การขายของกลางหรือทรัพย์สินในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ก่อนคดีถึงที่สุด
หรือการนำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ

ข้อ ๔ กรณีของกลางหรือทรัพย์สินซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการยึดหรืออายัดไว้เนื่องในการ
กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือสูญหาย หรือ
ค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะเกินค่าของทรัพย์สิน หรือมีเหตุอันอันสมควร ให้อธิบดีมีอำนาจดำเนินการ ดังนี้

(๔.๑) ขายของกลางหรือทรัพย์สินนั้นก่อนครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๔๘ วรรคสาม หรือ
มาตรา ๑๕๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้วแต่กรณี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนดไว้
ในประกาศนี้ หรือ

(๔.๒) นำของกลางหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่
กำหนดไว้ในประกาศนี้

ก่อนดำเนินการตาม (๔.๑) หรือ (๔.๒) ให้อธิบดีดำเนินการประกาศตามวิธีการ
ที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๑๕๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง
โดยชอบด้วยกฎหมายทราบและมีสิทธิขอรับของกลางหรือทรัพย์สินนั้นไปเก็บรักษาด้วยตนเองได้
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ส่วนที่ ๑...

ส่วนที่ ๑

การขายของกลางหรือทรัพย์สินก่อนคดีถึงที่สุด

ข้อ ๕ การขายของกลางหรือทรัพย์สินก่อนคดีถึงที่สุด ให้ดำเนินการขายโดยวิธีการประมูล โดยการยื่นซองเสนอราคา ณ สถานที่ที่จะจัดให้มีการประมูล ตามวัน เวลา และสถานที่ที่ประกาศกำหนด

ข้อ ๖ การยื่นซองเสนอราคาเพื่อทำการประมูล ต้องกำหนดให้ผู้เข้าประมูลวางหลักประกันของไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของราคาขั้นต่ำตามที่อธิบดีกำหนด โดยให้ถือว่าหลักประกันของเป็นส่วนหนึ่งของราคาของกลางหรือทรัพย์สินที่ประมูลได้

หลักประกันของตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้หนังสือค้ำประกันโดยธนาคารหรือสถาบันการเงิน หรือ แคชเชียร์เช็คที่ธนาคารเป็นผู้ส่งจ่ายก็ได้

กรณีการวางหลักประกันของเป็นแคชเชียร์เช็ค ให้ล่วงหน้าก่อนถึงวันทำการประมูลไม่เกินสามวันทำการและให้ชำระต่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ข้อ ๗ ขั้นตอนการดำเนินการขอขายโดยวิธีการประมูล

(๗.๑) ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จัดทำรายงานขออนุมัติขายต่ออธิบดี

(๗.๒) ให้ระบุว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการตรวจยึดหรืออายัดของกลางหรือทรัพย์สินนั้นไว้ตามมาตรา ๑๔๘ หรือมาตรา ๑๕๐ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๗.๓) ระบุเหตุผลความจำเป็นที่ขอขาย พร้อมแนบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๗.๔) กรณีของกลางเป็นแร่ให้ระบุชนิด น้ำหนัก ปริมาณ จำนวน ลักษณะ และสภาพของแร่ที่ขอขาย ในกรณีที่ต้องมีผลวิเคราะห์เพื่อใช้ในการประเมินราคา ให้แจ้งผลวิเคราะห์ทางเคมีของแร่ด้วย และเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของอธิบดีในการอนุมัติให้ขายให้แนบราคาประเมินเพื่อใช้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ ราคาแร่ในท้องตลาดในขณะที่จะดำเนินการขาย และเสนอความเห็นในการกำหนดราคาขายขั้นต่ำ

(๗.๕) ระบุค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ทางราชการได้จ่ายไปแล้ว หรือที่จะต้องจ่าย (ถ้ามี) เช่น ค่าขนส่ง ค่าเก็บรักษา

(๗.๖) กรณีของกลางอื่น ๆ ที่มีไซ้แร่ ให้ระบุชนิด สภาพของกลางหรือทรัพย์สินนั้น

(๗.๗) ให้เสนอรายชื่อคณะกรรมการจำนวนสองคณะ เพื่อทำหน้าที่ในการดำเนินการขายแร่โดยวิธีการประมูล ได้แก่ คณะกรรมการรับซองประมูล และคณะกรรมการดำเนินการประมูล

(๗.๘) คณะกรรมการรับซองประมูลและคณะกรรมการดำเนินการประมูล ต้องเป็นข้าราชการในสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดที่จะดำเนินการขาย โดยให้ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไปเป็นประธานคณะกรรมการ และให้มีข้าราชการอีกสองคนเป็นกรรมการ

ข้อ ๘ ให้อธิบดีพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการรับซองประมูลและคณะกรรมการดำเนินการประมูลตามที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เสนอ

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการรับซองประมูลมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๙.๑) รับซองประมูลและตรวจสอบความถูกต้องของหลักประกันของของผู้เสนอราคา

(๙.๒) ส่งมอบซองประมูลทั้งหมดพร้อมบันทึกรายงานการรับซองประมูลให้คณะกรรมการดำเนินการประมูลดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๐ ให้...

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการดำเนินการประมูล มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑๐.๑) กำหนดราคาขั้นต่ำของของกลางหรือทรัพย์สินที่จะทำการประมูลตามหลักเกณฑ์ การกำหนดราคาขั้นต่ำที่อธิบดีกำหนด

(๑๐.๒) จัดทำประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการดำเนินการขายโดยวิธีการประมูล

(๑๐.๓) เปิดช่องการเสนอราคาประมูลและตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสาร หลักฐานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ การเปิดช่องให้กระทำโดยเปิดเผยต่อ หน้าผู้ยื่นซองเสนอราคาหรือตัวแทน

(๑๐.๔) จัดทำบัญชีเปรียบเทียบข้อเสนอราคาของผู้เข้าประมูลทุกราย และกรรมการต้อง ลงลายมือชื่อกำกับไว้ในเอกสารการเสนอราคาและเอกสารประกอบการเสนอราคาทุกหน้า

(๑๐.๕) พิจารณาคัดเลือกข้อเสนอราคาของผู้เข้าประมูล ซึ่งได้เสนอราคาประมูลสูงสุดและให้ เป็นผู้มีอำนาจในการชี้ขาดว่าผู้เข้าประมูลรายใดเป็นผู้ประมูลได้

(๑๐.๖) กรณีมีผู้เสนอราคาประมูลสูงสุด แต่ราคาที่เสนอนั้นน้อยกว่าราคาขั้นต่ำตามที่อธิบดี กำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาที่จะไม่ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุดนั้นได้ หรือจะทำการต่อรอง ราคาหรือไม่ก็ได้

(๑๐.๗) กรณีมีผู้เสนอราคาหลายรายได้เสนอราคาเท่ากัน ให้คณะกรรมการเรียกผู้เสนอราคา ทุกรายนั้นมาเสนอราคาใหม่พร้อมกัน ด้วยวิธีการยื่นซองเสนอราคาหรือจะเสนอราคาด้วยวาจาก็ได้

(๑๐.๘) กรณีที่ไม่มีผู้เสนอราคา หรือมีผู้เสนอราคาแต่ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กำหนดไว้ตามประกาศนี้ ให้คณะกรรมการเสนอเรื่องต่ออธิบดี เพื่อให้ยกเลิกการประมูลครั้งนั้นและดำเนินการ ประมูลใหม่

ข้อ ๑๑ การจัดทำประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการดำเนินการขายโดยวิธีการ ประมูลอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑๑.๑) ชนิด ลักษณะ สภาพ ปริมาตรของแร่ หรือจำนวนของกลางหรือทรัพย์สินที่จะทำการ ขาย

(๑๑.๒) วัน เวลา และสถานที่ขาย

(๑๑.๓) วิธีการชำระเงิน

(๑๑.๔) กรณีของกลางเป็นแร่ ให้กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้เข้าประมูลเสนอราคาเป็นหน่วย น้ำหนัก เช่น เป็นกิโลกรัมละเท่าใด หรือเมตริกตันละเท่าใด

(๑๑.๕) การเข้าประมูลต้องวางหลักประกันซองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

(๑๑.๖) เป็นการประมูลขายของกลางหรือทรัพย์สินตามสภาพ ที่เป็นอยู่ และผู้เข้าทำการ ประมูลจะต้องพิจารณาตรวจสอบและศึกษารายละเอียดชนิด ลักษณะ สภาพ จำนวน ปริมาณที่จะทำการ ประมูลด้วยตนเองก่อนการตัดสินใจประมูล โดยคณะกรรมการดำเนินการประมูลจะถือว่าผู้ชนะการประมูลได้ พอใจและยอมรับในของที่ประมูลนั้นแล้วโดยไม่มีข้อโต้แย้งใดๆ ในภายหลัง

(๑๑.๗) กรณีของกลางแร่ หากแร่นั้นยังมีได้ชำระค่าภาคหลวง ผู้ที่ประมูลแร่ได้มีหน้าที่ในการ ชำระค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่ที่ประมูลได้นั้นอีกส่วนหนึ่งต่างหากจากราคาแร่ที่ประมูลได้ และต้องขนย้ายแร่ ออกไปจากสถานที่ทำการประมูลโดยค่าใช้จ่ายของตนเอง

(๑๑.๘) กรณีที่การดำเนินการประมูลไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน ประกาศนี้ คณะกรรมการดำเนินการประมูลมีอำนาจจะสั่งการดำเนินการประมูลรายการใดรายการหนึ่งหรือ ทั้งหมดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

ข้อ ๑๒ ผู้ยื่น...

ข้อ ๑๒ ผู้ยื่นขอเสนอราคาประมูล ต้องแสดงเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑๒.๑) กรณีบุคคลธรรมดา

(๑๒.๑.๑) แสดงบัตรประจำตัวประชาชนตัวจริง หรือแสดงภาพถ่ายใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวแล้วแต่กรณี

(๑๒.๑.๒) หนังสือมอบอำนาจในกรณีมอบหมายให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทน

(๑๒.๒) กรณีนิติบุคคล

(๑๒.๒.๑) หลักฐานที่แสดงการจัดตั้งนิติบุคคลหรือทะเบียนนิติบุคคลที่มีอายุไม่เกิน ๓ เดือน

(๑๒.๒.๒) แสดงบัตรประจำตัวประชาชนตัวจริงของกรรมการบริษัทที่มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล หรือแสดงภาพถ่ายใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวของผู้เป็นหุ้นส่วนหรือ

(๑๒.๒.๓) หนังสือมอบอำนาจ ในกรณีมอบหมายให้บุคคลอื่นมาดำเนินการแทน

ข้อ ๑๓ เมื่อการประมูลได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ให้ประกาศรายชื่อผู้ชนะการประมูล ณ สถานที่ที่ดำเนินการประมูล และให้คณะกรรมการดำเนินการประมูลจัดทำบันทึกรายงานผลการดำเนินการประมูลเสนอให้อธิบดีทราบ

ข้อ ๑๔ ผู้ชนะการประมูลต้องชำระราคาของกลางหรือทรัพย์สินที่ประมูลได้ในส่วนที่เหลือ หลังจากหักหลักประกันซองแล้วภายในสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันเสร็จสิ้นการประมูลครั้งนั้น

กรณีชำระราคาไม่ครบถ้วนตามกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งโดยไม่มีเหตุอันสมควร จะไม่คืนเงินหลักประกันซองที่วางไว้ และให้เงินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ผู้ชนะการประมูลถึงแก่ความตายก่อนจะชำระราคาทรัพย์สินที่ประมูลได้ให้ครบถ้วน และทายาทหรือผู้จัดการมรดกไม่ร้องขอสวมสิทธิ์พร้อมชำระเงินที่ค้างอยู่ในกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่การประมูลเสร็จสิ้น ให้เงินหลักประกันซองรวมถึงเงินที่ได้ชำระไว้แล้วนั้น (ถ้ามี) ตกเป็นของแผ่นดิน

ข้อ ๑๖ กรณีของกลางเป็นแร่ ให้ไปยื่นขอครอบครองกรณีพิเศษเฉพาะรายต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับมอบแร่

แร่ตามวรรคหนึ่ง หากยังมีได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ต้องจัดการให้มีการชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ครบถ้วนก่อนจะออกหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่ ขายแร่ และขนแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะ

ข้อ ๑๗ หลักประกันซองที่ขอคืนได้ตามประกาศนี้ ให้ขอคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันเสร็จสิ้นการประมูล หากพ้นกำหนดดังกล่าวให้เงินที่วางไว้เป็นหลักประกันซองนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

ข้อ ๑๘ การประมูลขายได้เงินเป็นสุทธิเท่าใด ให้ยึดไว้แทนของกลางหรือทรัพย์สินนั้น

ส่วนที่ ๒

การนำของกลางหรือทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ

ข้อ ๑๙ ผู้ขอใช้ประโยชน์ต้องเป็นหน่วยงานของรัฐหรือสถาบันการศึกษาแล้วแต่กรณี

ให้หน่วยงานตามวรรคหนึ่งทำหนังสือโดยแจ้งวัตถุประสงค์ เหตุผลและความจำเป็นยื่นต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าหน้าที่อธิบดีกำหนด เมื่ออธิบดีอนุมัติแล้วให้กำหนดเงื่อนไขโดยทำเป็นข้อตกลงการนำไปใช้ประโยชน์

หมวด ๒

การขอรับของกลางหรือทรัพย์สินไปเก็บรักษาด้วยตนเอง

ข้อ ๒๐ กรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายประสงค์จะรับของกลางหรือทรัพย์สิน ไปเก็บรักษาไว้ด้วยตนเอง ให้ทำสัญญาเป็นหนังสือไว้กับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

(๒๐.๑) ต้องเก็บรักษาทรัพย์สินหรือของกลางไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในสัญญาเท่านั้น หากจะมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่เก็บรักษาจะต้องได้รับอนุมัติจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ หรือจากหรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกำหนด

(๒๐.๒) ต้องเก็บรักษาทรัพย์สินหรือของกลางนั้นไว้เองจะมอบให้หรือยินยอมให้บุคคลอื่นเก็บรักษาไว้แทนตนไม่ได้

(๒๐.๓) ต้องสงวนรักษาทรัพย์สินหรือของกลางให้เหมาะสมกับชนิดและสภาพของทรัพย์สินหรือของกลางนั้น พร้อมทั้งเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาด้วยตนเอง

(๒๐.๔) ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัย หรือมีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาทรัพย์สินหรือของกลางให้พ้นอันตราย อันเป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาข้อใดข้อหนึ่งได้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สิน ของกลางจะต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ หรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกำหนดทราบก่อนเพื่อสั่งดำเนินการตามควร และในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือของกลางไม่สามารถแจ้งได้ก่อนให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองดำเนินการไปได้ตามความจำเป็น แต่ให้รีบแจ้งให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ หรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกำหนด แต่อย่างช้าต้องไม่เกินเจ็ดวัน นับแต่วันที่เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น

(๒๐.๕) ต้องไม่นำหรือยินยอมให้บุคคลอื่นนำทรัพย์สินหรือของกลางไปใช้หรือแสวงหาประโยชน์ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ

(๒๐.๖) ต้องยินยอมให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ หรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกำหนด ตรวจสอบทรัพย์สินหรือของกลางได้ตลอดเวลา

(๒๐.๗) ต้องส่งคืนทรัพย์สินหรือของกลางทันทีที่มีกรณีตามข้อ ๒๔ เกิดขึ้น

(๒๐.๘) กรณีผิดข้อตกลงข้อใดข้อหนึ่งและทำให้ทรัพย์สินหรือของกลางนั้นได้รับความเสียหายต้องชดใช้ค่าเสียหาย โดยยินยอมให้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หักจากหลักประกันที่มอบให้ตามข้อ ๒๒ ได้ทันที

ข้อ ๒๑ ก่อนส่งมอบทรัพย์สินของกลาง ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือของกลาง โดยชอบด้วยกฎหมายร่วมกับเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มอบหมาย ตรวจสอบสภาพของทรัพย์สินของกลาง และทำการบันทึกสภาพและรายละเอียดแห่งทรัพย์สินของกลางไว้ พร้อมทั้งทำบันทึกการส่งมอบและการรับมอบทรัพย์สินของกลางนั้นไว้เป็นหลักฐาน

กรณีตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มอบหมาย อาจทำเครื่องหมายหรือประทับตราเครื่องหมายในส่วนสำคัญของทรัพย์สินของกลาง หรือกระทำโดยวิธีอื่นใดตามที่เห็นว่าเหมาะสม

ข้อ ๒๒ เพื่อเป็นหลักประกันในการปฏิบัติตามสัญญา เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือของกลางต้องจัดหาหลักประกันอย่างหนึ่งอย่างใดดังนี้

(๑) แคชเชียร์เช็ค สั่งจ่ายให้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒) หนังสือค้ำประกันของธนาคาร

(๓) พันธบัตร...

(๓) พันธบัตรรัฐบาลไทย

การกำหนดหลักประกันตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดไม่น้อยกว่าราคาทรัพย์สินหรือของกลางที่ประเมินได้

ข้อ ๒๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินของกลางจะต้องส่งทรัพย์สินของกลางที่ขอรับไปเก็บรักษาไว้ขึ้นคืนให้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทันที ในกรณีดังต่อไปนี้

(๒๓.๑) เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาเก็บรักษาทรัพย์สินของกลางตามที่กำหนดไว้ในสัญญา เว้นแต่จะมีการต่อสัญญา

(๒๓.๒) เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองได้ปฏิบัติผิดสัญญาข้อหนึ่งข้อใด หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อหนึ่งข้อใดที่กำหนดไว้ในสัญญา และได้รับแจ้งจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายให้ส่งคืนทรัพย์สินของกลาง

(๒๓.๓) เมื่อศาลมีคำพิพากษา หรือคำสั่งให้ริบทรัพย์สินของกลาง หรือให้คืนทรัพย์สินของกลางให้แก่บุคคลอื่น

ข้อ ๒๔ กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ไม่ยอมทำสัญญาตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ หรือผิดสัญญา หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้อธิบดีเรียกทรัพย์สินหรือของกลางดังกล่าวคืนจากเจ้าของหรือผู้ครอบครอง และมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการบังคับตามสัญญาประกันและดำเนินการจัดการขายทรัพย์สินหรือของกลางหรือนำไปใช้ประโยชน์ทางราชการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่

(ลงชื่อ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

สัญญาเก็บรักษาทรัพย์สินของกลาง

(กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ขอเก็บรักษาด้วยตนเอง)

สัญญาเลขที่.....

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้น ณ.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....เมื่อวันที่.....
เดือน.....พ.ศ.....ระหว่างกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
โดย.....ผู้ได้รับมอบอำนาจ ตามหนังสือมอบอำนาจ (แนบท้ายสัญญา)

ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้ให้สัญญา” ฝ่ายหนึ่ง กับ.....
อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ.....
จังหวัด..... ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้รับสัญญา” อีกฝ่ายหนึ่ง

ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงทำสัญญากันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ให้สัญญา ตกลงมอบทรัพย์สินของกลาง ในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ และ
ผู้รับสัญญา (เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย) ตกลงรับทรัพย์สินของกลางไปเก็บรักษาด้วยตนเอง
ตามรายการละเอียดที่แนบท้ายนี้ ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา ไปเก็บรักษาไว้ ณ บ้านเลขที่
ถนน หมู่ที่ ตำบล/แขวง
อำเภอ/เขต จังหวัด

ข้อ ๒ ผู้ให้สัญญา ตกลงมอบทรัพย์สินของกลาง ตามข้อ ๑ ให้อยู่ในความดูแลและรับผิดชอบของผู้รับ
สัญญาเป็นระยะเวลา (วัน เดือน ปี) นับตั้งแต่วันที่ทำสัญญาซึ่งจะครบกำหนดในวันที่
.....เดือน พ.ศ.

ข้อ ๓ ผู้รับสัญญา ต้องดูแลและรักษาทรัพย์สินของกลางตามข้อ ๑ ให้เหมาะสมกับชนิด และสภาพของ
ทรัพย์สินหรือของกลางนั้น หากผู้รับสัญญาจงใจ หรือประมาทเลินเล่อทำให้ทรัพย์สินดังกล่าวสูญหาย หรือ
บุบสลายไปไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ผู้รับสัญญาจะต้องรับผิดชอบชดเชยราคา หรือค่าเสียหายให้แก่ผู้ให้สัญญา

ข้อ ๔ ห้ามมิให้ผู้รับสัญญา นำทรัพย์สินของกลางดังกล่าว ไปใช้แสวงหาประโยชน์ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ

ข้อ ๕ กรณีผู้รับสัญญาผิดสัญญา หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศ
กำหนด จนเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของกลางได้รับความเสียหาย ผู้ให้สัญญาสามารถเรียกร้องค่าเสียหาย หรือนำคดี
ขึ้นฟ้องร้องต่อศาลได้

ข้อ ๖ กรณีผู้รับสัญญาผิดสัญญา หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขตามข้อ ๕
ผู้ให้สัญญาสามารถบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวตามข้อ ๒ และเรียกทรัพย์สินของกลาง
ดังกล่าวคืนจากผู้รับสัญญา โดยแจ้งให้ผู้รับสัญญาทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร และอธิบดี
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีอำนาจสั่งให้ดำเนินการบังคับตามสัญญาประกันและดำเนินการ

(๑) จัดการขายทรัพย์สินของกลางก่อนครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๔๘ วรรคสาม หรือมาตรา
๑๕๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้วแต่กรณี เมื่อได้เงินเป็นสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทน
ทรัพย์สินของกลางนั้น

(๒) นำทรัพย์สิน...

(๒) นำทรัพย์สินของกลางดังกล่าว ไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ เพื่อเป็นการบรรเทาความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา ตามระเบียบที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

ข้อ ๗ ค่าใช้จ่ายในการคืนทรัพย์สินของกลาง ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่นๆ เกี่ยวกับการบำรุงรักษาทรัพย์สินหรือของกลางนั้น ผู้รับสัญญาจะต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเองทั้งสิ้น

สัญญานี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายได้อ่านเข้าใจข้อความโดยตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าพยานแล้ว

ลงนาม.....ผู้ให้สัญญา

ลงนาม.....ผู้รับสัญญา

ลงนาม.....พยาน

ลงนาม.....พยาน

หนังสือค้ำประกัน
(หลักประกันสัญญา)

เลขที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อธนาการ).....สำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามผูกพันธนาการขอทำหนังสือค้ำประกัน
ฉบับนี้ไว้ต่อ.....(ชื่อส่วนราชการผู้ให้สัญญา).....ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า
“ผู้ให้สัญญา” ดังมีข้อความต่อไปนี้

๑. ตามที่.....(ชื่อผู้รับสัญญา).....ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้รับสัญญา” ได้ทำสัญญากับ
ผู้ให้สัญญาตามสัญญาเลขที่.....ลงวันที่.....ซึ่งผู้รับสัญญาต้องวางหลักประกัน
การปฏิบัติตามสัญญาต่อผู้ให้สัญญาเป็นจำนวนเงิน.....บาท (.....)
ซึ่งเท่ากับร้อยละ.....(.....) ของมูลค่าทั้งหมดของสัญญา

ข้าพเจ้ายอมผูกพันตนโดยไม่มีเงื่อนไขที่จะค้ำประกันชนิดเพิกถอนไม่ได้เช่นเดียวกับลูกหนี้ขั้นต้น
ในการชำระเงินให้ตามสิทธิเรียกร้องของผู้รับสัญญา จำนวนไม่เกิน.....บาท (.....)
ในกรณีที่ผู้รับสัญญาก่อให้เกิดความเสียหายใด ๆ หรือต้องชำระค่าปรับ หรือค่าใช้จ่ายใด ๆ หรือผู้รับสัญญา
มิได้ปฏิบัติตามภาระหน้าที่ใดๆ ที่กำหนดในสัญญาดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ โดยข้าพเจ้าจะไม่อ้างสิทธิใดๆ
เพื่อโต้แย้งและผู้ให้สัญญาไม่จำเป็นต้องเรียกร้องให้ผู้รับสัญญาชำระหนี้ก่อน

๒. หากผู้ให้สัญญาได้ขยายระยะเวลาให้แก่ผู้รับสัญญา หรือยินยอมให้ผู้รับสัญญาปฏิบัติผิดแผกไปจาก
เงื่อนไขใดๆ ในสัญญา ให้ถือว่าข้าพเจ้าได้ยินยอมในกรณีนั้นๆ ด้วย

๓. หนังสือค้ำประกันนี้ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันทำสัญญาดังกล่าวข้างต้น จนถึงวันที่ภาระหน้าที่ทั้งหลาย
ของผู้รับสัญญาจะได้ปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วงไป และข้าพเจ้าจะไม่เพิกถอนการค้ำประกันไม่ว่ากรณีใดๆ
ตราบเท่าที่ผู้รับสัญญายังต้องรับผิดชอบต่อผู้ให้สัญญาตามสัญญานั้น

ข้าพเจ้าได้ลงนามและประทับตราไว้ต่อหน้าพยานเป็นสำคัญ

(ลงชื่อ).....ผู้ค้ำประกัน
(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

หนังสือค้ำประกัน
(หลักประกันของ)

เลขที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า..... (ชื่อธนาการ).....

สำนักงานตั้งอยู่เลขที่..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

โดย..... ผู้มีอำนาจลงนามผูกพันธนาการ ขอทำหนังสือค้ำประกัน

ฉบับนี้ไว้ต่อ..... (ชื่อส่วนราชการผู้ประกวดราคา)..... ดังมีข้อความดังต่อไปนี้

๑. ตามที่..... (ชื่อผู้เสนอราคา)..... ได้ยื่นซองประกวดราคา

สำหรับการประมูลทรัพย์สินของกลาง..... ตามเอกสารประกวดราคา

เลขที่..... ซึ่งต้องวางหลักประกันของตามเงื่อนไขการประกวดราคาต่อ.....

(ชื่อส่วนราชการผู้ประกวดราคา)..... เป็นจำนวนเงิน..... บาท

(.....) นั้น

ข้าพเจ้ายอมผูกพันตนโดยไม่มีเงื่อนไขที่จะค้ำประกันชนิดเพิกถอนไม่ได้เช่นเดียวกับลูกหนี้ชั้นต้น

ในการชำระเงินตามสิทธิเรียกร้องของ..... (ชื่อส่วนราชการผู้ประกวดราคา).....

จำนวนไม่เกิน..... บาท (.....)

ในกรณี..... (ชื่อผู้เสนอราคา)..... ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการประกวดราคา

อันเป็นเหตุให้..... (ชื่อส่วนราชการผู้ประกวดราคา)..... มีสิทธิริบหลักประกันของหรือให้ขาดใช้

ค่าเสียหายใด ๆ รวมทั้งกรณี..... (ชื่อผู้เสนอราคา)..... ได้ถอนใบเสนอราคาของตนภายใน

ระยะเวลาที่ใบเสนอราคายังมีผลอยู่ หรือมิได้ไปลงนามในสัญญาเมื่อได้รับแจ้งไปทำสัญญา หรือมิได้วาง

หลักประกันสัญญาภายในระยะเวลาที่กำหนดในเอกสารประกวดราคา โดยข้าพเจ้าจะไม่อ้างสิทธิใด ๆ เพื่อโต้แย้ง

และ..... (ชื่อส่วนราชการผู้ประกวดราคา)..... ไม่จำเป็นต้องเรียกร้อง

ให้..... (ชื่อผู้เสนอราคา)..... ชำระหนี้ขึ้นก่อน

๒. หนังสือค้ำประกันนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่.....

ถึง..... และข้าพเจ้าจะไม่เพิกถอนการค้ำประกันนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้

๓. ถ้า..... (ชื่อผู้เสนอราคา).....

ขยายกำหนดเวลายื่นราคาของการเสนอราคาออกไป ข้าพเจ้ายินยอมที่จะขยายกำหนดระยะเวลาการค้ำประกันนี้

ออกไป เป็นเวลาเท่ากับระยะเวลายื่นราคาที่ได้ขยายออกไปดังกล่าว

ข้าพเจ้าได้ลงนามและประทับตราไว้ต่อหน้าพยานเป็นสำคัญ

(ลงชื่อ)..... ผู้ค้ำประกัน

(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ)..... พยาน

(.....)

(ลงชื่อ)..... พยาน

(.....)

สัญญาฝากรักษาทรัพย์สินของกลาง

สัญญาเลขที่.....

สัญญานี้ทำขึ้น ณ ที่ ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. ระหว่างกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดย..... ผู้ได้รับมอบอำนาจ ตามหนังสือมอบอำนาจ (แนบท้ายสัญญานี้) ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้ฝาก” ฝ่ายหนึ่ง กับ อยู่บ้านเลขที่ ถนน หมู่ที่..... ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้รับฝาก” อีกฝ่ายหนึ่ง

ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงทำสัญญากันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ฝากตกลงฝากและผู้รับฝากตกลงรับฝากทรัพย์สินของกลาง ในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามรายการละเอียดที่แนบท้ายนี้ ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา ไปเก็บรักษาไว้ ณ บ้านเลขที่ ถนน หมู่ที่ ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

ข้อ ๒ ผู้ฝากตกลงฝากทรัพย์สินของกลางตามข้อ ๑ ให้อยู่ในความดูแลและรับผิดชอบของผู้รับฝากเป็นระยะเวลา(วัน เดือน ปี) นับตั้งแต่วันทำสัญญาซึ่งจะครบกำหนดในวันที่.....เดือน พ.ศ.

ข้อ ๓ การฝากทรัพย์สินของกลางตามข้อ ๑ ผู้รับฝากตกลงคิดบำเหน็จค่าฝากรวมทั้งค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาทรัพย์สินดังกล่าวเป็นรายเดือน ๆ ละ บาท (.....)

ข้อ ๔ ผู้รับฝากต้องยอมให้ผู้ฝากตรวจสอบทรัพย์สินของกลางที่ฝากตามที่ต้องการ เว้นแต่ผู้รับฝากจะมีเหตุขัดข้องและได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ฝากทราบล่วงหน้าแล้ว

ข้อ ๕ ผู้รับฝากต้องสงวนและรักษาทรัพย์สินของกลางที่ฝากตามสัญญา ให้เหมาะสมกับชนิดและสภาพของทรัพย์สินที่ฝากนั้น ถ้าทรัพย์สินที่ฝากเกิดสูญหายหรือบุบสลายไปไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ ก็ตาม ผู้รับฝากจะต้องรับผิดชอบใช้ราคาหรือค่าเสียหายให้แก่ผู้ฝาก เว้นแต่จะเป็นเหตุสุดวิสัยซึ่งสามารถจะพิสูจน์ได้ว่า ทรัพย์สินนั้นก็คงจะต้องสูญหายหรือบุบสลายอยู่นั่นเอง

ข้อ ๖ ผู้รับฝากต้องไม่นำทรัพย์สินของกลางที่ฝากตามสัญญาออกใช้สอยเอง หรือนำไปให้บุคคลภายนอกใช้สอยหรือให้บุคคลภายนอกเก็บรักษา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ฝาก หากผู้รับฝากฝ่าฝืนข้อกำหนดดังกล่าวจนเป็นเหตุให้ทรัพย์สินที่ฝากตามสัญญาสูญหายหรือบุบสลายไปไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ ก็ตาม ผู้รับฝากจะต้องรับผิดชอบใช้ราคาหรือค่าเสียหายให้แก่ผู้ฝาก เว้นแต่จะเป็นเหตุสุดวิสัยที่สามารถจะพิสูจน์ได้ว่าถึงอย่างไรทรัพย์สินนั้นก็คงจะต้องสูญหายหรือบุบสลายอยู่นั่นเอง

ข้อ ๗ ผู้รับฝากจะรับฝากทรัพย์สินของกลางที่ฝากตามสัญญาให้ครบกำหนดตามสัญญา แต่ถ้ามีเหตุขัดข้องและผู้รับฝากประสงค์จะขอยกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ผู้รับฝากจะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ฝากทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน

ถ้าผู้ฝาก...

ถ้าผู้ฝากประสงค์จะบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดตามสัญญา ย่อมกระทำได้โดยแจ้งให้ผู้รับฝากทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๘ ถ้าบุคคลภายนอกอ้างว่ามีสิทธิเหนือทรัพย์สินของกลางที่ฝากตามสัญญา และยื่นฟ้องผู้รับฝาก กิติ หรือยึดทรัพย์สินนั้นก็ดี ผู้รับฝากจะต้องบอกกล่าวให้ผู้ฝากทราบทันที

ข้อ ๙ ค่าใช้จ่ายในการคืนทรัพย์สินของกลางตลอดจนค่าใช้จ่ายอันสมควรที่ผู้รับฝากได้ออกไปเพื่อใช้ บำรุงรักษาทรัพย์สินหรือเพื่อประโยชน์อื่นอันเกี่ยวกับตัวทรัพย์สินที่ฝากตามสัญญา ผู้ฝากตกลงจะเป็นผู้ออก ค่าใช้จ่ายเองทั้งสิ้น

ข้อ ๑๐ หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามสัญญานี้แม้แต่ข้อหนึ่งข้อใดจนเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายแล้ว ให้อีกฝ่ายหนึ่งเรียกร้องค่าเสียหายหรือนำคดีขึ้นฟ้องร้องต่อศาลได้

สัญญานี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายได้อ่านเข้าใจข้อความ โดยตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าพยานเป็นสำคัญ

ลงนาม.....ผู้ฝาก

ลงนาม.....ผู้รับฝาก

ลงนาม.....พยาน

ลงนาม.....พยาน

สัญญาจ้างเฝ้ารักษาทรัพย์สินของกลาง

สัญญาเลขที่.....

สัญญานี้ทำขึ้น ณ ที่ ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. ระหว่างกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดย.....ผู้ได้รับมอบอำนาจ ตามหนังสือมอบอำนาจ (แนบท้ายสัญญานี้) ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้ให้สัญญา” ฝ่ายหนึ่ง กับ อยู่บ้านเลขที่..... ถนน.....หมู่ที่..... ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้รับสัญญา” อีกฝ่ายหนึ่ง

ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงทำสัญญากันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ให้สัญญาตกลงจ้างและผู้รับสัญญาตกลงรับจ้างดูแลและรักษาทรัพย์สินของกลาง ในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังรายละเอียดที่แนบท้ายสัญญานี้ ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา โดยทรัพย์สินดังกล่าวได้ถูกเก็บรักษาไว้ ณ ที่.....หมู่ที่..... ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด

ข้อ ๒ ผู้ให้สัญญาตกลงจ้างผู้รับสัญญาให้ดูแลและรักษาทรัพย์สินของกลางตามข้อ ๑ เป็นระยะเวลา.....(วัน เดือน ปี) นับตั้งแต่วันที่ทำสัญญา ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่.....เดือน พ.ศ.

ข้อ ๓ ผู้รับสัญญาตกลงรับค่าจ้างดูแลและรักษาทรัพย์สินของกลางตามข้อ ๑ เป็นรายเดือนๆ ละ..... บาท (.....)

ข้อ ๔ ผู้รับสัญญาต้องดูแลและรักษาทรัพย์สินของกลางตามข้อ ๑ ให้เหมาะสมกับชนิด และสภาพของทรัพย์สินนั้น หากผู้รับสัญญาจงใจหรือประมาทเลินเล่อทำให้ทรัพย์สินดังกล่าวสูญหายหรือบุบสลายไปไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ผู้รับสัญญาจะต้องรับผิดชอบใช้ราคาหรือค่าเสียหายให้แก่ผู้ให้สัญญา เว้นแต่จะเป็นเหตุสุดวิสัยที่สามารถจะพิสูจน์ได้ว่าถึงอย่างไร ทรัพย์สินนั้นก็คงจะต้องสูญหายหรือบุบสลายอยู่นั่นเอง

ข้อ ๕ ผู้รับสัญญาจะต้องไม่นำทรัพย์สินของกลางตามข้อ ๑ ออกใช้สอยเอง หรือนำไปให้บุคคลภายนอกใช้สอย หรือให้บุคคลภายนอกดูแลรักษา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ให้สัญญา หากผู้รับสัญญาฝ่าฝืนข้อกำหนดดังกล่าวจนเป็นเหตุให้ทรัพย์สินตามข้อ ๑ เกิดสูญหายหรือบุบสลายไม่ว่าเพราะเหตุใด ก็ตาม ผู้รับสัญญาจะต้องรับผิดชอบใช้ราคาหรือค่าเสียหายอันเกิดแต่การนั้น เว้นแต่ จะเป็นเหตุสุดวิสัยที่สามารถจะพิสูจน์ได้ว่า ถึงอย่างไรทรัพย์สินนั้นก็คงจะต้องสูญหายหรือบุบสลายอยู่นั่นเอง

ข้อ ๖ ผู้รับสัญญาจะดูแลและรักษาทรัพย์สินของกลางตามข้อ ๑ ให้ครบกำหนดตามสัญญาแต่ถ้ามีเหตุขัดข้องและผู้รับสัญญาประสงค์จะบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวตามข้อ ๒ ผู้รับสัญญาจะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ให้สัญญาทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน

ถ้าผู้ให้สัญญาประสงค์จะบอกเลิกสัญญาก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวตามข้อ ๒ ย่อมกระทำได้โดยแจ้งให้ผู้รับสัญญาทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๗ หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามสัญญานี้แม้แต่ข้อหนึ่งข้อใดจนเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายให้อีกฝ่ายหนึ่งเรียกร้องค่าเสียหายหรือนำคดีขึ้นฟ้องร้องต่อศาลได้

สัญญานี้...

สัญญาที่สร้างขึ้นเป็นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายได้อ่านเข้าใจข้อความโดยตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าพยานแล้ว

ลงนาม..... ผู้ให้สัญญา

ลงนาม..... ผู้รับสัญญา

ลงนาม..... พยาน

ลงนาม..... พยาน

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง ประกาศหาตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินและของกลาง
ที่ต้องสงสัยในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

.....

ด้วยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด.....ได้ทำการตรวจยึดทรัพย์สิน
และของกลางที่ต้องสงสัยในการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ในความผิดฐาน.....
ตามมาตราแห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน.....รายการ ได้แก่

๑.

๒.

๓.

เหตุเกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.บริเวณ.....
บ้าน.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดี
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงประกาศให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ยื่น
คำร้องเพื่อขอรับทรัพย์สินและของกลางดังกล่าวข้างต้นไปเก็บรักษาด้วยตนเองต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่
ประจำท้องที่จังหวัด ณ กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด.....
ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันแรกที่ประกาศในหนังสือฉบับนี้ หากไม่มีผู้ใดยื่นคำร้องภายในกำหนดระยะเวลา
ดังกล่าว อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จะจัดการขายของกลางดังกล่าว เมื่อได้เงินจำนวน
สุทธิเท่าใดจะยึดไว้แทนของกลาง

ประกาศ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ประกาศแจ้งความ
เรื่อง ขยายแร่ของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดิน

.....
ด้วยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ มีความประสงค์จะขยายของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดิน
จำนวน.....รายการ ตามรายการในบัญชีแนบท้ายประกาศนี้โดยวิธี กำหนดรับของประมุข
ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา.....น. และกำหนดปิดของประมุข เวลา.....น.
ในวันเดียวกัน ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด.....

ผู้สนใจสอบถามรายละเอียดได้จากเจ้าหน้าที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด.....ในวันและ
เวลาราชการและสามารถตรวจดูของกลางที่จะขายนี้ได้ ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... โดยลงทะเบียน
ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด..... เวลา.....น.

คุณสมบัติของผู้ประมุข

ข้อ ๑ ผู้ยื่นประมุขของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดิน ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม
ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร
- (๓) เป็นสมาชิกสภาการเหมืองแร่

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ บุคคลไร้ความสามารถ หรือ
เสมือนไร้ความสามารถ

(๒) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) ต้องโทษฐานฝ่าฝืนตามมาตรา ๕๒ หรือ มาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วเกินยี่สิบสี่เดือน

ในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้ยื่นประมุข นิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติตาม ก. (๒) และ (๓) และไม่มี
ลักษณะต้องห้ามตาม ข. (๒) และ (๓)

เงื่อนไขในการประมุข

ข้อ ๒ ทหารจะไม่พิจารณากรณีดังต่อไปนี้ คือ

- ๑) คุณสมบัติและเอกสารหลักฐานของผู้ยื่นประมุขไม่ครบถ้วนตามที่ราชการกำหนด
- ๒) ผู้ยื่นของประมุขเสนอราคาต่ำกว่าราคากลางที่ทางราชการกำหนดไว้
- ๓) เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่สงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะขายหรือไม่ขายแร่ของกลาง

ดังกล่าวให้ผู้หนึ่งผู้ใดก็ได้ และทางราชการไม่รับผิดชอบในความแตกต่างของผลวิเคราะห์แร่ และความชำรุด
บกพร่องอันจะเกิดแก่วัตถุที่จะขายนี้ โดยผู้ประมุขจะเรียกค่าเสียหายใด ๆ มิได้

๔) ผู้ยื่นของประมุขต้องวางเงินมัดจำซองไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าของค่าภาคหลวงแร่
ที่พึงประเมินได้

ข้อ ๓ ผู้ประมุข...

ข้อ ๓ ผู้ประมูลได้จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและกำหนดเวลาดังต่อไปนี้ คือ

๑) ต้องชำระเงินค่าภาคหลวงแร่ ค่าจ้างเฝ้ารักษา ค่าขนย้าย และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อันเกี่ยวแก่
วัตถุที่จะเสนอขายนี้ด้วยเป็นส่วนหนึ่งต่างหาก นอกจากราคาที่ประมูลได้ตามจำนวนเงิน ซึ่งแจ้งไว้ในบัญชี
ต่อท้ายประกาศนี้

๒) ต้องวางเงินมัดจำ ๒๕ ใน ๑๐๐ ของราคาที่ได้ประมูลได้ในเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ขายได้แจ้งให้ทราบว่า
เป็นผู้ประมูลได้ ส่วนเงินที่ค้างชำระ (รวมทั้งค่าภาระติดพันตามข้อ ๑.) จะต้องชำระต่อเจ้าหน้าที่ให้เสร็จสิ้น
ภายในกำหนดเวลา ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ หากไม่ปฏิบัติตามการชำระหนี้ดังกล่าวให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลาใน
ข้อนี้ เจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนการซื้อขายรายนี้ และริบเงินมัดจำด้วย

๓) ผู้ประมูลได้จะรับมอบซึ่งวัตถุแห่งการซื้อขายรายนี้ยังไม่ได้ จนกว่าจะได้ชำระหนี้เงิน
ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑. และข้อ ๒. ครบถ้วนแล้ว ถ้าวัตถุแห่งการซื้อขายนี้เป็นแร่การขนย้ายจะกระทำได้อีก
ต่อเมื่อผู้ประมูลได้รับใบอนุญาตขนแร่และต้องดำเนินการต่าง ๆ ให้ครบถ้วนตามบัญญัติไว้ในกฎหมายว่า
ด้วยแร่ทุกประการ

๔) ในกรณีของกลางที่ประมูลได้เป็นแร่ ผู้ประมูลได้ต้องดำเนินการขนย้ายแร่ดังกล่าวออก
จากพื้นที่ที่แร่ตั้งอยู่ภายใน.....วัน หรือจำหน่ายแร่ดังกล่าวให้หมดภายในกำหนด ๑ ปี นับแต่วันได้รับมอบแร่
จากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

ประกาศ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

()

อุตสาหกรรมจังหวัด.....

เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่